

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200143
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:4021200143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členiek senátu Mgr. Simony Kočišovej, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Barbory Vrbovej, v právnej veci žalobcu: A. B., C. XXX, C., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, Mierové námestie 1, Ilava, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, Štefánikova trieda 26, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaNR/7178/2020, ČRZ: 58593/2020 zo dňa 21.05.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 23.05.2019 (ďalej len „žiadosť“) požiadal žalovaného o právnu pomoc formou určenia advokáta na zastupovanie žalobcu vo veci ústavnej sťažnosti na prieťahy v konaní t.č. vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 11C/193/2010.

2. Rozhodnutím č. sp. KaNR/15833/2019, ČRZ: 126171/2019 z 26.08.2019 v spojení s rozhodnutím č. sp. KaNR/7178/2020, ČRZ: 49977/2020 z 28.04.2020 bol žalobcovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej právnej veci a zároveň mu bol určený advokát JUDr. Róbert Grell.

3. Podaním zo dňa 04.05.2020 CPP Nitra oznámilo žalobcovi, že z dôvodu získania nových podkladov začína konanie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci v predmetnej právnej veci, k čomu sa žalobca vyjadril viacerými podaniami.

4. Následne CPP Nitra napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR/7178/2020, ČRZ: 58593/2020 zo dňa 21.05.2020 rozhodlo o odňatí poskytovania právnej pomoci žalobcovi v predmetnej právnej veci. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že po vydaní kladného rozhodnutia o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci boli zistené nové skutočnosti:

- i. bola doručená (dňa 04.11.2019) odpoveď Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) na žiadosť o poskytnutie súčinnosti, z ktorej vyplynulo, že v roku 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadostučinenie vo výške 4 000,- eur a 500,- eur;
- ii. z odpovede Okresného súdu Piešťany (doručenej dňa 22.11.2019) bolo zistené, že žalobcovi bolo priznané finančné zadostučinenie nálezmi ÚS SR za roky 2017-2018 spolu vo výške 10 000,- eur;
- iii. z materiálov zaslaných Okresným súdom Piešťany (doručených dňa 23.09.2019) vyplýva, že žalobca dal obstarat' zájazd pre svojho otca a že v prospech D. E. previedol na jej účet sumu 2 300,- eur;

iv. z ďalšej odpovede ÚS SR (doručenej dňa 04.12.2019) bolo zistené, že nálezmi ÚS SR bolo žalobcovi od roku 2015 priznané finančné zadosťučinenie vo výške 19 000,- eur, resp. bola žalobcovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy pred ESLP od roku 2016 v sume 12 300,- eur a v skoršom období 22 600,- eur.

5. V ďalšej časti odôvodnenia žalovaný opisuje obsah vyjadrení žalobcu k zisteným skutočnostiam obsiahnutých vo vyjadreniach zo dňa 30.12.2019, 06.02.2020, 27.03.2020, 14.04.2020, 30.04.2020 a 06.05.2020.

6. Zhrnutím zistených skutočností a z vlastných poznatkov žalovaného dospel žalovaný k záveru, že žalobca má a mal aj v mesiaci podania žiadosti a šesť predchádzajúcich mesiacov posudzovaného obdobia, ktorými boli jednotlivé mesiace od októbra 2018 do apríla 2019, k dispozícii finančné prostriedky v nemalej výške a mal aj možnosť s týmito prostriedkami disponovať, pričom v čase podania žiadosti o týchto prostriedkoch žalobca CPP neinformoval.

7. Na základe uvedeného žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca uviedol vo svojej žiadosti o poskytovanie právnej pomoci nesprávne a neúplné informácie, preto podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o poskytovaní PP“) rozhodol o odňatí poskytovania právnej pomoci.

8. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí tiež uviedol, že aj napriek tomu, že žalobca je v ústave na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ÚVTOS“) a ako sám uviedol, nedisponuje a ani nedisponoval žiadnym majetkom, odkedy je vo výkone trestu (okrem majetku evidovaného na účte vedenom v ÚVTOS), je podľa neho nespochybniteľné, že žalobca má a mal majetok, s ktorým je a bol schopný podľa vlastnej potreby a vlastného uváženia disponovať. Schopnosť disponovať vlastným majetkom žalobca preukázal napr. v rámci konania vedeného centrom v roku 2019 pod č. KaNR/21327/2019, keď ako sám uviedol a ako následne do predmetného spisu aj zdokladoval, že žalovanej advokátke vyplatil sumu 2 300,- eur, ktorá mala slúžiť na kúpu darčeka pre jeho otca k narodeninám v podobe leteckého zájazdu k moru. Žalobca uvedenú sumu podľa vlastných vyjadrení zaplatil z vlastných finančných prostriedkov prostredníctvom otca na účet advokátky. Zároveň, vychádzajúc z vyjadrení žalobcu, aj napriek skutočnosti, že je vo výkone trestu v ÚVTOS a jeho dispozícia s finančnou hotovosťou je významne obmedzená, bol počas pobytu v ÚVTOS schopný nadobudnúť viaceré čiastky prostredníctvom zmlúv o pôžičkách, pričom zároveň takéto pôžičky mal podľa vlastných vyjadrení svojim veriteľom aj čiastočne vrátiť, a to na základe vlastnej vôle.

9. Podľa žalovaného je zo správania samotného žalobcu, z jeho vyjadrení a ním zdokladovaných úkonov jednoznačne preukázané, že žalobca je schopný a bol schopný aj v posudzovanom období z vlastného majetku vyplácať čiastky iným osobám, ktoré niekoľkonásobne (s prihliadnutím na hodnotu predmetu konania a prípadné trovy právneho zastúpenia v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a súdnych poplatkov v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) prevyšujú hodnotu právnych služieb, v rámci ktorých žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci. Konanie v podobe možného zneužívania a obchádzania práva vo forme zbavovania sa majetku za účelom získania prospechu v podobe bezplatnej právnej pomoci a na to nadväzujúce „výhody“ procesnej strany sporu (napr. oslobodenie od súdnych poplatkov), nemôže vo fungujúcom právnom štáte podľa žalovaného požívať právnu ochranu.

II.

Žaloba

10. Žalobca sa žalobou, doručenou Krajskému súdu v Nitre dňa 05.06.2020, domáhal preskúmania zákonnosti okrem iných (41) rozhodnutí aj napadnutého rozhodnutia a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný mu odňal právnu pomoc z dôvodu priznania odškodnenia rozhodnutiami ESLP a ÚS SR, a to v sume 40 000,- Eur, ako aj z dôvodu, že si hmotnú núdzu zavinil sám. Tieto finančné odškodnenia však boli vyplatené priamo oprávneným osobám, a nie žalobcovi, a to či už dobrovoľnou úhradou alebo exekúciami, keďže má dlhy (pozn. v žalobe je uvedené pohľadávky, z kontextu vyplýva, že dlhy) vo výške 60 000,- Eur. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovanie Ústavného súdu Českej republiky, ktorý konštatoval, že ak osoba, ktorá má dlhy, získa nejaký majetok a výška tohto nadobudnutého majetku neprevyšuje výšku dlhov, tak nezískala majetok, ale len možnosť zníženia dlhu. Majetok získa až vtedy, ak splatí všetky dlhy a zostane jej niečo navyš a majetok je len tá výška finančných prostriedkov, ktoré zostanú po zaplatení dlhov. Žalobca uviedol, že predložil dokumenty o tom, že všetky priznané finančné zadosťučinenia boli vyplatené priamo zo súdov oprávneným osobám a on z toho nevidel ani jediné euro. Teda získal len možnosť zníženia dlhov, ale nie majetok – nenadobudol žiadny majetok, lebo stále má dlhy vyše 60 000,- Eur.

12. Žalobca ďalej argumentoval, že hmotnú núdzu si nezavinil sám, ale do dlhovej špirály sa dostal dňa 01.09.2001, keď mu policajti pri úkonoch ukradli z domu a auta vyše 13 miliónov a žaloba, ktorú vtedy vo veci podal, nebola Okresným súdom Nitra rozhodnutá ani po viac ako 17 rokoch. Zároveň uviedol, že aj keby si hmotnú núdzu zapríčinil sám, nejde v zmysle rozhodovacej praxe súdov o zákonný dôvod na nepriznanie, resp. odňatie právnej pomoci.

13. Žalobca namietal, že žalovaný pri argumentácii súdnymi rozhodnutiami zatajil, že v ďalších veciach súdy vyniesli úplne opačné rozhodnutia, resp. že sa bude rozhodovať nanovo, a ignoroval skutočnosť, že napriek priznaným odškodneniam je žalobca stále osobou v hmotnej núdzi a má právo na právnu pomoc, o čom rozhodol aj ÚS SR rozhodnutím pod č. k. III. ÚS 118/2020-47, ktoré treba rešpektovať. Napokon namietal, že žalovaný nerešpektoval zákonom stanovenú lehotu na posudzovanie hmotnej núdze, ktorá je posledných 12 mesiacov, ale žalovaný posudzoval dobu až 10 rokov. V závere doplnil, že jeho príjem je 100,- Eur mesačne, z čoho dostáva len cca 10,- Eur, pričom na jeho účet neprišlo jediné Euro z priznaných odškodnení, teda akékoľvek výdavky nemá z čoho platiť.

III.

Ďalší priebeh súdneho konania, vyjadrenie žalovaného a replika žalobcu

14. Uznesením krajského súdu v Nitre č. k. 26S/27/2020-99 zo dňa 26.01.2021 bola výrokom XXXVII. správna žaloba v časti, v ktorej smerovala proti napadnutému rozhodnutiu, vylúčená na toto samostatné konanie z dôvodu vhodnosti, s poukazom na to, že jednou žalobou bolo napadnutých celkovo 42 rozhodnutí.

15. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že trvá na svojom napadnutom rozhodnutí a žalobu navrhuje zamietnuť. Skonštatoval, že v konaní bolo zistené, že žalobca mal v čase podania žiadosti majetok vo výške, ktorá postačovala na úhradu prípadných právnych služieb, a teda v danom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca v čase podania žiadosti disponoval majetkom, prostredníctvom ktorého si mohol a vedel zabezpečiť využívanie právnych služieb. Zároveň žalovaný poukázal na to, že bolo preukázané, že žalobca vedel s majetkom disponovať. Žalobca však tieto skutočnosti v čase podania žiadosti neuviedol, neposkytol úplné údaje týkajúce sa jeho majetkovej situácie, zatajil skutočnosti významné pre posúdenie splnenia podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, pričom v konaní vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žalobcovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov, čo je dôvodom na rozhodnutie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 327/2005 Z. z. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovi odňal nárok na právnu pomoc z dôvodu uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov, čo bolo v rámci konania bez akýchkoľvek pochybností zistené a v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnené.

16. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného replikou, v ktorej zotrval na podanej žalobe a uviedol, že vyjadrenie žalovaného je nepravdivé a účelové. Do žiadosti uviedol pravdivé údaje, keďže všetky priznané finančné zadosťučinenia boli priamo a hneď vyplatené oprávneným osobám na podklade dobrovoľnej úhrady a tieto odškodnenia nikdy nemal vyplatené, a teda nemohol s nimi disponovať. Finančné odškodnenie z Európskeho súdu pre ľudské práva mu bolo priznané pred 8 rokmi a polovica bola zadržaná exekútormi a druhá bola vyplatená oprávneným osobám na podklade riadnych zmlúv. Z právneho hľadiska bol povinný priznané finančné zadosťučinenia použiť na uspokojenie časti dlhov a

nemohol s nimi disponovať. Mal za to, že z doposiaľ uvedených skutočností je nesporné, že žalovanému predložil pravdivé údaje, že nedisponuje a ani nedisponoval žiadnym majetkom, a teda napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné.

17. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

18. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre vo veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 1S správneho súdu. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. NR-26S/45/2021.

19. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 327/2008 Z. z., v znení účinnom do 30.06.2023, centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak vyjde najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

V.

Verejné vyhlásenie rozsudku

20. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 20. mája 2025, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali v žiadnom zo svojich podaní. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s lehotou uvedenou v § 137 ods. 4 SSP oznámené na úradnej tabuli súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

VI.

Právne posúdenie veci

21. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preveriť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, a to v medziach žalobných bodov, v rámci ktorých žalobca primárne napádal nesprávnosť záverov žalovaného o zistenom majetku žalovaného, o čase jeho posudzovania, o možnosti žalobcu s ním disponovať, a teda aj o uvedení nepravdivých údajov v žiadosti.

22. Správny súd zistil, že prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovane rozhodoval vo veci rovnakých účastníkov konania, vedených na tunajšom súde v súdnych konaniach pod sp. zn. NR-26/28/2021, NR-26S/32/2021, NR-26S/41/2021, NR-26S/43/2021, NR-26S/49/2021, NR-26S/18/2021, NR-26S/30/2021, NR-26S/17/2021, NR-26S/35/2021, v ktorých za obdobných skutkových okolností vo vzťahu k iným rozhodnutiam žalovaného založeným na rovnakých dôvodoch, napadnutým tou istou žalobou, správny súd žalobu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol. Podľa § 140 SSP vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody. Správny súd stotožniac sa s vysloveným právnym názorom v skorších rozsudkoch správneho súdu vo veci tých istých účastníkov konania týmto poukazuje

napr. na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. NR-26S/28/2021 zo dňa 11.10.2023, s ktorým sa stotožňuje čo do jeho výroku, aplikácie zákonných ustanovení, aj jeho odôvodnenia, a v súlade s ustanovením § 140 SSP poukazuje na jeho odôvodnenie a zároveň uvádza časť z jeho odôvodnenia:

„38. Správny súd prvotne uvádza, že s odkazom na § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Zároveň poukazuje na § 182 ods. 1 písm. e) SSP, ktorý uvádza, že v správnej žalobe sa musia okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len „žalobné body“). Žalobné body tak musia mať určitú mieru konkretizácie tak, aby správny súd, viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, mohol pristúpiť k súdnemu prieskumu napadnutých rozhodnutí. Žalobca v žalobe poukázal výlučne na skutočnosti, ktoré sa viažu k jeho finančnej situácii, k priznaniu finančného zadostučinenia a k tomu, že týmto finančným zadostučinením nedisponoval, keďže ním uhrádzal dlhy. Uviedol, že spĺňa podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Veľká časť žaloby je všeobecná, čo bráni správne súdu v riadnom súdnom prieskume, keďže je to žalobca, kto bol povinný dostatočne konkretizovať žalobné body a správny súd nie je oprávnený tieto žalobné body vyhľadávať za žalobcu. Z dôvodu, aby nedošlo k odopretiu spravodlivosti správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie vo svetle žalobcom vnesenej námietky, že spĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci a jeho majetková situácia neodôvodňovala vydanie napadnutého rozhodnutia.

39. Vo vzťahu k takto vymedzenému žalobnému bodu správny súd dospel k záveru, že tento je nedôvodný. Správny súd zastáva názor, že žalovaný postupoval striktne podľa Zákona o poskytovaní PP (pozn. ide o zákon č. 327/2008 Z. z.) a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom nezhliadol žiadnu vadu v konaní a rozhodovaní žalovaného. Žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutočný stav veci, tento stav dostatočným spôsobom v napadnutom rozhodnutí opísal a vyvodil z toho relevantné právne závery. Zároveň po preskúmaní administratívneho spisu správny súd uvádza, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Žalovaný postupoval správne, keďže žalobca v žiadosti neposkytol úplné a pravdivé informácie, ktoré bol povinný uviesť.

40. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP je dôvodom pre odňatie poskytovania právnej pomoci aj skutočnosť, že žiadateľ vo svojej žiadosti uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje. Tento legitímny dôsledok (uvedenie nepravdivých alebo neúplných údajov) má za cieľ, aby centrum právnej pomoci rozhodovalo o poskytnutí právnej pomoci na základe úplných a pravdivých údajov, umožňujúcim mu objektívne posúdiť, či u žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci existujú alebo neexistujú zákonné dôvody na jej poskytnutie. Ide vlastne o sankciu, ktorá má zabrániť uvádzaniu neúplných alebo nepravdivých údajov, a tým umožniť centru právnej pomoci objektívne posúdiť splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci. Súčasne správny súd uvádza, že s odkazom na § 7 ods. 4 Zákona o poskytovaní PP sa príjmové a majetkové pomery žiadateľa posudzujú za mesiac, v ktorom je žiadosť podaná, pričom sa prihliada aj na príjmy dosiahnuté za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti.

41. Tu možno súhlasiť so žalobcom, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal prípadnými príjmami žalobcu aj za oveľa dlhšie obdobie ako šesť mesiacov pred podaním žiadosti, avšak pre napadnuté rozhodnutie je relevantné preukázanie uvedenia neúplných alebo nepravdivých údajov za rozhodné obdobie, a to za obdobie šiestich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, čo je v danom prípade obdobie od januára 2019 do júla 2019.

42. V priebehu administratívneho konania bola jednoznačne preukázaná skutočnosť, že zákonná podmienka, ktorej naplnenie vedie k odňatiu poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP preukázaná bola. Žalobca totižto vo svojej žiadosti v čase E.1 – Príjmové pomery žiadateľa uviedol, že jeho príjem je vo výške cca 70,00 eur / mesačne. Žalobca však neuviedol, že mu bolo v rozhodnom období priznané finančné zadostučinenie, a to nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: III. ÚS 233/2018 zo dňa 03.04.2019, vo výške 500,00 eur. Žalovaný zároveň zistil, že žalobca v rozhodnom období kúpil svojmu otcovi zájazd v hodnote 2.300,00 eur. Uvedené skutočnosti žalobca neuviedol, čím naplnil zákonné predpoklady na to, aby žalovaný v zmysle citovaného ustanovenia Zákona o poskytovaní PP mohol pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci.

43. Pri rozhodovaní o odňatí právnej pomoci totiž nie je relevantné, či na strane žalobcu v čase vydania napadnutého rozhodnutia boli splnené podmienky odôvodňujúce poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ale to, či bol naplnený zákonný predpoklad definovaný v § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní PP umožňujúci pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci aj napriek tomu, že majetkové pomery žalobcu by teoreticky poskytovanie právnej pomoci odôvodňovali. Neobstojí argumentácia žalobcu, v zmysle ktorej žalobca nedisponoval finančnými prostriedkami, pretože tieto mali byť poskytnuté priamo oprávneným osobám, keďže tieto skutočnosti žalobca v konaní nepreukázal a ani v samotnej žiadosti v časti E.5 neuviedol existenciu žiadnej pôžičky, úveru alebo exekúcie (túto časť žalobca vyškrtol celú); v tejto súvislosti správny súd vyhodnotil jeho argumentáciu obsiahnutú v žalobe a v replike ako účelovú.

44. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žalobný bod uplatnený v žalobe je nedôvodný. Vychádzajúc z administratívneho spisu a z napadnutého rozhodnutia možno konštatovať, že žalovaný si zaobstaral dostatok dôkazov k rozhodnutiu, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, vo veci rozhodol vecne správne a napadnuté rozhodnutie poskytuje žalobcovi dostatočné odôvodnenie vo vzťahu k výroku napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedených dôvodov správny súd žalobu zamietol.“

23. Ďalej súd k vyššie uvedenému (špecificky k bodom 40. - 42.) dopĺňa, že v zmysle § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z. sa pri zisťovaní príjmu prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov, t. j. v danom prípade za obdobie od októbra 2018 do apríla 2019. Teda žalobca v žiadosti neuviedol, že mu v rozhodnom období bolo priznané/ vyplatené finančné zadosťučinenie, a to na základe nálezu ÚS SR sp. zn. III. ÚS 233/2018 zo dňa 03.04.2019, vykonateľného dňa 03.07.2019 vo výške 500,- Eur a na základe nálezu ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 310/2018 zo dňa 15.11.2018, vykonateľného dňa 28.05.2019, vo výške 4 000,- Eur, pričom ako konštatoval žalovaný, už samotné neuvedenie týchto informácií predstavuje uvedenie neúplných údajov v žiadosti. Žalovaný v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. skúma nielen výšku príjmu, ale aj to, či si žiadateľ nemôže využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, preto žalovaný zisťoval a popisoval aj informácie o majetku žalobcu, k čomu sa neviaže šesť mesačná lehota, ale ide o zistenie celkového majetku žiadateľa, bez ohľadu na to, kedy ho nadobudol, ale s cieľom zistiť, čo je v jeho majetku v posudzovanej dobe. Preto má súd za to, že žalovaný správne zisťoval majetok žalobcu prostredníctvom dostupných informácií (napr. z iných skorších súdnych konaní, v ktorých bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie a pod.), na základe čoho dospel k záveru, že napr. majetok žalobcu výrazne prevyšuje preukázané úhrady v rámci prebiehajúcich exekučných konaní. Žalobca v tejto súvislosti skutočne v žiadosti neuviedol žiadne dlhy, exekúcie a pod., čo opäť svedčí o neúplnosti údajov v žiadosti, ale ani dodatočne v ďalších vyjadreniach zreteľne nevysvetlil a nezdokladoval svoju celkovú finančnú situáciu, majetok, zaplatené časti dlhov, úhrady v rámci exekúcie a pod., ale len vo všeobecnej rovine skonštatoval, že získané finančné prostriedky boli na to použité. V zmysle § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 327/2005 Z. z. už samotné uvedenie neúplných informácií v žiadosti postačuje na rozhodnutie o odňatí poskytovania právnej pomoci. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne vysporiadal s námietkami žalobcu, a to aj s poukazom na konkrétne vykonané dôkazy a získané informácie, preto mu, pridŕžajúc sa obsahu žalobných bodov, nemožno vyčítať nesprávne závery či ich nedostatočné odôvodnenie.

24. Na základe vyššie uvedeného správny súd, po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj postupu predchádzajúceho jeho vydaniu v medziach žalobných bodov, s poukazom na § 140 SSP, stotožniac sa s citovaným rozhodnutím, ako aj s ostatnými rozhodnutiami tunajšieho súdu uvedenými v bode 22. odôvodnenia tohto rozsudku, žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

25. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli, pričom orgánu štátnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trovy konania iba výnimočne.

26. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0
ods. 4 veta prvá SSP).

(§ 139)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že (a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, (b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, (c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, (d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, (e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, (f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, (g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, (h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, (i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo (j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.